

ŽIVOT

Proměna
společnosti
evangeliem

VÍRY

Terry Virgo:
Potřebujeme
Slovo i Ducha
/ 8

Křest v Paříži,
 opilý kněz...
(svědectví)
/ 17

Keňa:
Chvála jako
státní hymna
/ 18

Co se mi zdálo?

Máme věnovat
pozornost snům?

Co najdete v tomto čísle

ÚVODNÍK

- 4** Hvězdy a písek
Martin Moldan

REPORTÁŽ

- 6** Tisíce křesťanů hledaly ve Vsetíně „palmu“
Tomáš Coufal ml.
- 7** Víc, než jsme si dokázali představit
Michaela Ondráčková

ROZHOVOR

- 8** Propojit lidi Ducha a lidi Slova
Terry Virgo

TÉMA: SNY – BOŽÍ VZKAZY?

- 12** Kde mnoho snů, tam samá pomíjivost?
Miloš Kačírek
- 15** Spánek jako dar i tajemství
Marek Bužga

MŮJ PŘÍBĚH

- 17** Poslední kamínek do mozaiky
Doubravka Matulová

DALEKOHLÉD

- 18** Chvalozpěv jako národní hymna
Esther Nyagová

BÝT MLADÝ

- 20** No jo, život...
Lucie Endlicherová

Z HISTORIE

- 22** Žít bez kompromisů
Keith Green,
Jaroslav Pleva

RECENZE

- 24** Dopisy přes zeď
Jitka Evanová

RODIČŮM

- 24** Domácí vzdělávání
Soňa Trísková

PŘIPRAVUJEME

- **téma: Umění stárnout**
  - Drápal: Žít s vděčností
  - Pavel Raus: Mise ještě neskončila!
  - Vztahy mezi generacemi
- **Mojmír Kallus: Duch svatý a Izrael**
- **Jižním Súdánem a Ugandou**
  - zápisky z misijního výjezdu
- **rodičům: Obavy z anorexie**

4
Když Bůh upoutá naši pozornost
Martin Moldan o touhách a vizích

7
„Bože, chci vidět zázrak!“
Mladí Češi na výjezdu v Beneluxu

8
Kam míří charismatické hnutí?
Terry Virgo je optimista (rozhovor)

12
Písmo, snáře, Freud...
téma: Je dobré zabývat se sny?

18
Keňa: Za vším hledej církev
Školy, kultura – i modlitby za peníze

22
Burcoval křesťany, nahrávky rozdával
Vlivný život zpěváka Keitha Greena

ŽIVOT VÍRY

PROMĚNA
SPOLEČNOSTI
EVANGELIEM

ROČNÍK 34 / ŘÍJEN 2023

CENA 59 Kč / 2,10 €

Život víry je měsíčník vydávaný Křesťanskou misijní společností (KMS), která sdružuje různá křesťanská společenství, organizace a jednotlivce. KMS slouží k vzájemnému dorozumění křesťanských pracovníků, kteří usilují o misií a o jednotu křesťanů ve světle Písma. Chce napomáhat k duchovnímu růstu a vzdělávání křesťanů a místních sborů. KMS chce sloužit Božímu lidu. Snaží se o prohloubení vztahů mezi křesťany a usiluje o probuzení.

PŘEDPLATNÉ A DISTRIBUCE

Časopis objednávejte pomocí formuláře na webu www.zivotviry.cz nebo na e-mailové adrese predplatne@zivotviry.cz, popř. na tel. čísle 284 841 922.

Předplatné lze zahájit kterýmkoli měsícem roku. Jednotlivá čísla lze zakoupit také v **audioverzi** a jako **PDF** (viz www.zivotviry.cz).

Předplatné, distribuce a reklamace **na Slovensku**: SK Christiana Bratislava, tel.: +421 915 317 476 (volat po 15:00 nebo SMS), e-mail: zivot.viry@christiana.sk

Distribuce **pro zrakově postižené** elektronicky: Diakonie ČCE, tel.: 222 316 306, szp@scps.diakonie.cz

Šéfredaktor: Mgr. Tomáš Coufal

Redakce: Mgr. Kateřina Coufalová, Ing. arch. Tomáš Dittrich, Mgr. Jitka Evanová

Redakční rada: Ing. arch. Tomáš Dittrich, Mgr. Jiří Unger, Ing. arch. Kateřina Hodecová, Doc. Mgr. Marek Bužga, Ph.D.

Sazba: Olga Hrdinová, Ondřej Pumr
Korektury: Mgr. Kateřina Coufalová, Zdenka Brázdilová, Mgr. Tomáš Coufal

Výtvarná spolupráce: Pavel Bosman
Tisk: Grafotechna Plus, s. r. o.

Redakce a administrace

KMS – Život víry, Primátorská 41, 180 00 Praha 8
tel.: 284 841 922, e-mail: redakce@zivotviry.cz,
web: www.zivotviry.cz

Vydavatel: KMS, IČ 539 147, MK ČR E 6094, ISSN 1210-43-45

Uzávěrka **rádkové i plošné inzerce** je druhého dne předchozího měsíce. Později zadané inzerty zařadíme dle možnosti, s 50% příplatkem.
Podmínky inzerce: <http://zivotviry.cz/inzerce>

Za obsah podepsaných článků odpovídají autoři. Redakce si vyhrazuje právo zaslané příspěvky krátiť. Snažíme se publikovat původní texty. Pokud články, které nám posíláte, chcete zveřejnit i jinde, prosíme, abyste nás o tom informovali.

Přetiskování článků či jejich delších částí bez písemného svolení redakce se zapovídá, přetiskování kratších částí (do jednoho odstavce) možno pouze s uvedením přesné citace (včetně ročníku, názvu článku a strany). Jednotlivé články možno šířit prostřednictvím xerokopii, pouze zdarma.

Číslo vychází koncem předchozího měsíce a je distribuováno během první poloviny měsíce.

Vydávání podpořili

QUANTUM SOLIDUM | RENOMIA NETWORK

Milý čtenáři,

problém služby žen jako starších budí rozbroje, ať nedím boje bratrovražedné. Navrhují toto téma odstranit ze seznamu biblických otázek, které z křesťanů dělají kohouty. Pokusím se Ti vysvětlit proč.

O tom, že ženy jsou obdarovány k vedení, nemůže být pochyb. Před náš vnitřní zrak vstupuje soudkyně Debóra, která před více než 3000 lety šéfovala Izraeli. Její prorocky inspirované vedení je několikrát biblicky doloženo (Sd 4,6.9.14), takže o Debórině Bohem vedeném vůdcovství nemůže pochybovat ani ten nejkonzervativnější charismatik. Otázka, zda by Bůh radši nepovolal nějakého muže, není na místě. V dané situaci povolal ženu a hotovo. Toto povolání bylo plnohodnotné, jak už to bývá u všeho, co dělá Bůh.

Kdo by snad o Debórině vůdcovství přesto pochyboval (ale to by se už dalo pochybovat prakticky o čemkoli, o čem v Bibli čteme), máme tu potřeť zdatné ženy v 31. kapitole Přísloví. Ta je de facto hlavou domu. Její vykonnost mě šokuje. Ráno za tmy vstává, a přitom chodí spát až v noci. Kompletně řídí domácnost včetně sloužících. Nakupuje nemovitosti a podniká v zemědělství. Přede, zhotovuje a prodává plátno, vyrábí příkrývky a šaty. Jde tedy o podnikání v dalším oboru, a navíc o uměleckou tvorbu. K tomu přistupuje sociální práce a charita. Má pastorační obdarování (verš 26). To vše je doprovázeno vynikající fyzickou, ale i psychickou kondicí: Dotyčná dáma má silně zdravé sebevědomí, je podnikavá, vůdčí a nebojácná.

Nad obrazem této ryzí vůdkyně ztrácí pochybnosti o ženské schopnosti vést jakékoli odůvodnění. Žena vymezená vysavačem, hadrem a zástěrou je plodem představ patřících na smetiště kultur nebo nebiblických náboženských schémat, která jsou směšná, i když ještě úpornější než přežitky kulturní.

Role ženy v manželství, to je něco jiného. Jestli Pavel manželkám píše, že se manželům mají podřízovat ve všem (Ef 5,24), nevidím tu žádný prostor pro opak. Asi mě proto lze považovat za konzervativního křesťana: Prostě se držím toho, co čtu v Bibli. Stejný přístup ovšem uplatňuji i v oblasti vůdcovství žen: Proto se nechci dát určovat předsudky ani kulturními, ani náboženskými.

Jestli si někdo myslí, že by ženy neměly vést kolektivy, podnikat, rozhodovat o rodinných financích (viz Př 31,11), být manažerkami ani ministryněmi a podobně, domnívám se, že nestojí na půdě Písma. Ale jak je to se ženami jako staršími?

Žádný přímý novozákonní doklad o tom, že ženy staršími být mohou, neexistuje. Ale je tu háček. Starší v pojetí Nového zákona, a v pojetí současné církve, to jsou podle mě dvě rozdílné kategorie. Myslím si, že fungování dnešních starších v českých evangelikálních církvích se od toho, co měli na starosti starší sborů zmiňovaných a zrcadlených ve Skutcích a v listech, výrazně liší.

Dnešní staršovstvo (rada starších) rozhoduje ve sboru o všem. Ano, my dnešní čeští evangelikálové máme také diakony, ale jen jako prodlouženou ruku staršovstva. V době psaní knih Nového zákona na tom diakoni byli jinak. Vedoucí jeruzalémského sboru jim předali praktické rozhodování včetně správy financí, aby se oni sami mohli plně věnovat modlitbě a službě slova.

Zodpovědnost diakonů v době před vyvrácením Jeruzaléma byla proto podstatně větší než diakonů

dnešních. Neuskutečňovali vůli apoštolů: Museli být stejně zdatní ve víře jako oni, a co se týče správy financí a řešení praktických problémů byli patrně schopnější než jeruzalémská starší a apoštolové. Dovedu si představit i finančně silně gramotného staršího, který tuto svou schopnost nechal ležet ladem ve prospěch svého zaměření jiným směrem (nechci říct duchovním směrem, protože službu slova a správu financí pokládám za disciplínu stejně duchovní).

Ženy jako starší? Jen klid...

Při současném pojetí role starších proto nevidím důvod, proč by ženy v našich evangelikálních společenstvích staršími být nemohly. Byl bych v tom ovšem velmi opatrný. Zatímco naše chápání Bible by naše dobová kultura ovlivňovat neměla, určitě je důležitá pro to, jak své biblické poznání aplikujeme. Proto bych u ustanovování žen jako starších byl opatrnější než u ustanovování mužů.

Protože ženy jako starší nejsou v evangelikálních kruzích obvyklé, mohou vzniknout situace, které dnes u mužských presbyterů nevznikají. Žena-starší nemusí snadno zvládat negativní postoj několika (třeba jen mála) členů společenství ke svému staršovstvování, byť i třeba jen postoj teologický. I kdyby měla obdarování, nemusí se její ustanovení vyplatit z těchto „vnějších“ důvodů, a to předně kvůli nastavení církve. Domnívám se, že i z jiných důvodů se v situaci, kdy služba žen jako presbyterek není obvyklá, opatrnost vyplatí.

Pokud bychom se podívali na novozákonní model starších, jak by to bylo se zapojením žen jako presbyterek? Protože momentálně roli starších a vůbec vedení sboru rozumíme jinak, není potřeba to řešit. Sám do této (z našeho pohledu teoretické) situace odpověď nemám.

Můžeme dnes vůbec ten „původní“ model vedení církve obnovit? Rychlou reformu pojetí vedení našich sborů nepovažuji za dobrý krok. My protestanté u nás dnešním způsobem fungujeme bezmála čtvrt tisíciletí, od tolerančního patentu. Obrat po takové době volá po maximální obezřetnosti. Mimo to struktura vedení první církve není v novozákonních spisech podrobně popsána. To, co se dozvídáme, čteme většinou mezi řádky.

Autorita v první církvi rozdělená mezi starší a diakony znamenala dělbu moci. Čím víc se v církvi vytrácela moc Duchu svatého, tím víc se církve přibližovala pyramidálnímu, nebojím se říci papežskému modelu. Naše dnešní pojetí všemocného staršovstva je podle mě někde v půli cesty. Ve staré Jednotě bratrské existovalo podstatně větší rozdělení moci, nicméně i Jednota tuto vyváženost později opustila. Sám si kladu otázku, jestli by do našich stávajících denominačních evangelikálních útvárů šlo takovou dělbu moci znovu zavádět.

Protože úloha starších se oproti novozákonnímu období podle mě významně posunula, nemám se ženami jako staršími v současném modelu problém.

Tomáš Dittrich

Hvězdy a písek

MARTIN MOLDAN

Nedávno jsem byl vyzván, abych zhodnotil své sny. Celkově jsem spíše racionální člověk žijící veskrze pracovními povinnostmi, člověk, jehož životní trajektorie se pohybuje od neděle k neděli, od konference ke konferenci, od projektu k projektu... Zamyšlení nad vlastními sny tak představovalo opravdovou výzvu.

Sním vůbec o něčem? Před pár týdny jsme si domů pořizovali kávovar, takovou tu chytrou mašinku, co jen stisknete tlačítko a máte jakoukoli kávu. Přiznám se, že týdny, měsíce před nákupem jsem snil. Snil jsem o značce, vlastnostech, designu, pročítal jsem recenze, hovořil se zasvěcenými lidmi. Snít tedy dokážu. Ale to asi není ten správný typ snů, který máme na mysli. Obecně však platí, že snění je správné, touto schopností nás obdaril Stvořitel.

Na různých křesťanských akcích jsem v průběhu života nescetněkrát slyšel, že správný Boží služebník má mít velké sny (a Bůh je pocho-pitelně vždy naplní). Pokaždé jsem si vybavil velkého reformátora Martina L. Kinga a jeho slavný projev „Mám sen“ (je to již 60 let, co jej pronesl na schodech Lincolnova památníku ve Washingtonu). Tato promluva se vepsala do dě-jin USA a radikálně změnila vztahy mezi čer-nochy a bělochy. Kingův sen byl snem par excellence – takhle jsem si vždy představoval, že máme snít a měnit dějiny národů, měst, ves-nic, komunit. Ale já takový nejsem. Sním o tom, abych dobře provedl úkol, zvládl projekt, napsal kázání...

Touhy zrozené z bolesti

Přesto je přinejmenším jedna výjimka: Když jsem se ve svých osmnácti stal křesťanem, snil jsem o tom, že v mém městě bude probuzení. Bylo to za totality a pojem probuzení jsem znal pouze z nahrávek afrických evangelizačních kampaní na tehdy prvních videokazetách, zá-zraku techniky konce 80. let. Můj sen byl tedy možná trochu srovnatelný se snem Kingo-vým. Chodil jsem tenkrát po kopcích okolo města a modlil se. Ve městě nebyl žádný pro-buzený sbor, a tak jsem se modlil, aby Bůh za-sáhl těch pár tradičních denominací, které tam byly. V těch dnech jsem míval opravdové sny. Zdálo se mi například, jak jsou kostely ve městě plné lidí, dokonce jsem v nich musel nocovat. Za méně než deset let se tento sen začal napl-ňovat, ve městě vznikl nový sbor. Můj sen tehdy přišel naprosto přirozeně, nebyl živěn žádnými motivačními kázáními, ani jsem si možná ten-krát neuvědomoval, že sním. Skutečné sny dává Bůh.

Co je to vlastně sen? Věřím, že v jistém smy-slu jde o posedlost (nikoli démonickou). Je to

myšlenka, která nás zaměstnává natolik, že nám nedá spát, úplně nás pohltí. Napadá mne pí-seň od Honzy Vyčítala „Cadillac“, kde se zpívá o tom, jak pracovník montážní linky v auto-mobilovém závodě zatoužil mít vůz značky Ca-dillac, ale jeho nízký příjem mu to nedovoloval: „Večer, když líhal v baráku, tak sny měl o tom bouráku, má dlouhý čumák, jezdí jako drak, a že nesedal nasucho, tak nápad klep' ho za ucho, jak získat fáro značky Cadillac.“ Zpívá se tam o tom, jak tolik toužil po autu, že denně vy-nášel z práce součástku po součástce řadu let, až si doma v kůlně mohl smontovat auto. To je do-konalý popis muže, který měl sen a každý den se malými krůčky přibližoval k jeho naplnění.

V tomto bodu mých úvah mě napadá, že mnoho snů se rodí z bolesti. Martin L. King ne-byl aktivistou za práva černochů z dlouhé chvíle – bolestně se ho dotýkaly křivdy, které jeho lid prožíval. Koneckonců, stálo ho to nakonec i ži-vot. Za mým snem o probuzení ve městě byla bolest ze samoty – raději bych volil žít ve městě, kde jsou živé sbory (ve skutečnosti jsem uvažo-val o tom, že se přestěhuji).

Ale mým opravdovým favoritem, největším hrdinou snů, je praotec Abraham. Abrahamův sen se rovněž narodil z bolesti. Přál si mít syna, avšak nebylo mu to dáno. Dávno již s manžel-kou byli za horizontem, když k němu promlu-vil Bůh a syna mu slíbil. V jeden okamžik jej do-konce vyzval, aby se podíval na oblohu a sečetl hvězdy. Tolik prý bude mít synů! Tehdy začíná jeho putování za snem. Na jeho naplnění čekal asi 25 let. Bůh se mu pravidelně připomínal, při jedné příležitosti mu podobenství o hvěz-dách zopakoval: „*Jistotně ti požehnám a tvé po-tomstvo jistotně rozmnožím jako nebeské hvězdy a jako písek na mořském břehu. Tvé potomstvo obdrží bránu svých nepřátel.*“ (1M 22,17)

Když Bůh upoutá naši pozornost

Ještě v jednom ohledu je pro mne Abraham vzorem: Začíná snít jako již starý muž. Jeho sny se rodí v době, kdy většina lidí snít přestává. Na prahu šedesátky, kde se nyní nacházím, začí-nají lidé snít o důchodu. Abraham v sedmdesáti pěti začal opravdu snít o tom, že se mu narodí děti. Napadá mne, zda něco důležitého v životě neztrácíme, když přestáváme snít. Sen je mo-torem života. Sen dává motivaci. Sen ukazuje cestu, dává sílu vstát ráno z postele a překonávat

všechny překážky. Jsem přesvědčen, že sny po-třebujeme v každém věku.

A tak má revize vlastních snů pokračuje. Opravdu není nic, o čem bych snil (kromě toho, co si zase koupím) a pro co bych žil? Jak tak přemýšlím, vybavuje se mi zážitek před několika lety. Každý rok minimálně jeden týden trávím sám v modlitbách a rozjímání. Tenkrát to byly dva týdny, co jsem byl o samotě v rakouských Alpách, modlil jsem se a přemýšlel o životě. Duch svatý mne vedl k tomu, abych stále dokola a nahlas četl žalm 139. Upoutala mne tam myš-

Tenkrát v Alpách jsem to cítil podobně, jako to prožil Abraham.

lenka bezprostřední Boží blízkosti. Takové blí-zkosti, která přemáhá každou nesnáz a je odpo-vědí na každou otázku. Oswald Chambers na-psal něco ve smyslu, že když se modlíme za nějakou věc, Bůh nám odpoví tak, že zjeví sám sebe. Tak to prožil Abraham – a podobně jsem to cítil tenkrát v Alpách i já. Přinášel jsem Bohu své starosti a on upoutal mou pozornost ke své přítomnosti. Tím to ale neskončilo. Duch svatý hovořil: „Chci uzdravit církev skrze svou pří-tomnost.“

Od té doby uplynulo několik let a stále se k té myšlence vracím. Byl to Boží hlas? Nic viditel-ného se od té doby nestalo. Něco se ale změnilo ve mně. Doposud mě nenapadlo to nazvat snem. Je to spíše touha, porozumění Božím jednání. Modlím se za to, aby česká církev byla plná Boží přítomnosti. Reformace kladla důraz na Slovo, letniční a charismatické hnutí na moc Ducha. Sním o tom, že bude kázáno zdravé Slovo v moci Ducha svatého tak, že Boží přítomnost v církvi bude obnovena. Lidé budou v hloubi srdce uzdravováni svatou Boží přítomností.

Oprašme své sny. Spočítejme hvězdy, po-hledme na písečnou pláž, odvěké symboly Boží-ho snění. Bůh nám sny již dal. Nedovolme, aby zemřely. ■

Martin Moldan, MBA, je biskupem Apoštolské církve.